

PREDSTAVLJEN ZBORNİK "DIVANIMO, DAKLE POSTOJIMO"

Iz javne uspomene protjerani književnici i glagoljaši iz Slavonije iznova zaživjeli

Objavljeno 17. listopada 2014.

OSIJEK - Književnojezične i književnopovijesne studije dviju autorica - izv. prof. dr. sc. Milice Lukić te znanstvene novakinje Vere Blažević Krezić, prof., "Divanimo, dakle postojimo" (zbornik 11 studija u izdanju Ogranka Matice hrvatske u Osijeku) predstavljen je u do posljednjeg mjesta ispunjenoj Svečanoj dvorani Filozofskoga fakulteta u Osijeku. Osim što je svjetlo dana ugledala knjiga, autorice je jučer razveselila još jedna lijepa vijest - Povelja uspješnosti koja će im u petak, 24. listopada, biti uručena na 20. danima Ivana i Josipa Kozarca u Vinkovcima.

- U knjizi su mjesto našle teme koje je raslojene u dvije cjeline - Divani i divandžije te Glagoljaši među Šokcima - naslov 'Divanimo, dakle postojimo' obilježio dvojako: identitetski i lokalizacijski. Jer turcizmom označen i u šokačko biće utisnut glagol divaniti jednoznačno upućuje i na jedno i na drugo - na slavonski prostor i pripadnost šokačkome rodu, ali i na identitetsku označicu u širem smislu - kaže prof. Lukić, koja je zajedno sa svojom asistenticom oko divana okupila, potencirajući neraskidivost veze jezik-književnost i književnost-jezik, koja je, tvrde, u naše vrijeme oslabljena.

- Ujedinjeni u novoj, knjiškoj, stvarnosti književnici i glagoljaši s prostora Slavonije, mahom vinkovačkoga kraja, dobili su priliku iznova zaživjeti i ujediniti se u zajedničkom djelovanju, onako kako to za života nikako nisu mogli jer ih je mahom dijelilo vrijeme iako ujedinjavao prostor: Matija Antun Relković, Joza Ivakić, Mara Švel Gamiršek, Petar Kanizi, don Luka Sučić, J. J. Strossmayer, Jakob Stojanović, Dionizije Švigelj. Neki od njih doista su bili "protjerani iz javne uspomene" zbog činjenice da se o njima nije dosada sustavno pisalo ili se nije pisalo na način na koji mi to činimo (jezičnostilska analiza, neki aspekti njihova javnoga djelovanja itd.) - ističu autorice.

Kako bi knjigu učinile pristupačnom svima, a ne samo znanstvenoj zajednici, često nezanimljiv znanstveni diskurs prošarale su književnoumjetničkim, a knjiga ima i zanimljivo grafičko oblikovanje - postranične margine komuniciraju s temeljnim tekstom, strogo znanstvenim pa ga margine populariziraju. Cilj im je čitatelja privući tekstu dodatnim i posve novim podacima, ne ponavljajući glavni tekst.

- Znanost je ponajprije duhovna kategorija pa sam željela povezati duhovnost i znanost te znanost i umjetnost jer mislim da je svaka znanost umjetnost, a umjetnost znanost - tvrdi prof. Milica Lukić.

O knjizi su govorile i dvije recenzentice - prof. dr. sc. Loretana Farkaš Brekalo (dekanica Filozofskog fakulteta) te dr. sc. Anica Bilić (upraviteljica Centra za znanstveni rad u Vinkovcima, HAZU), dok je promociju vodila znan. novakinja Tena Babić Sesar. Narcisa Vekić

O ovim se autorima nije dosada sustavno pisalo ili se nije pisalo na način na koji to čine ove autorice
